

Motion till riksdagen 2005/06:K283

av **Jan-Evert Rådström och Elizabeth Nyström**
(m)

Främmande metall i kroppen

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om intäkter från metaller i kroppen.

Motivering

Det finns i dag en stor mängd människor som på ett eller annat sätt får främmande metaller inopererat i kroppen. Titan används flitigt inom kirurgi och är den metall som kroppen accepterar bäst. För höftledsoperationer, benbrott och tandrotsersättningar används ofta titan. Den är en dyr metall men mycket lätt och stark. Även andra metaller förekommer.

När en person avlider och kremering väljs tas föremål såsom pacemaker och insulindosor ur kroppen redan vid bårhuset om man vet att kroppen skall kremeras. Anledning till att dessa föremål tas bort är för att föremålen kan explodera då de utsätts för den värme som uppstår i kremationsugnen under kremeringen. En sådan explosion kan skada både ugn och personal.

Efter kremeringen rakas de brända benen ned i ett metallkärl, som sedan får svalna. Obrända ting som spikar, höftproteser med mera plockas därefter bort, och skelettdelarna pulveriseras sedan i en speciell apparat, benkvarn. Askan kan därefter hällas i urna eller annat förvaringskärl i väntan på begravningsplats i jord, i en nisch, i ett kolumbarium eller att "spridas" (grävas ned) i minneslund (anonymt gravskick), eller efter särskilt tillstånd från länsstyrelsen om "egen spridning" spridas på en annan plats än kyrkogård.

De främmande metaller vi haft i vår kropp följer oss genom livet, men metallerna friläggs vid krematoriet. Metallerna grävs vanligtvis ner på kyrkogården på annan plats än där stoftet grävs ner. I dag sker alltså en delning av stoft och metaller i en kropp, och detta är vanligtvis inte känt för det svenska folket.

Enligt den rådande begravningslagen kan inte anhöriga påverka hur de främmande metallföremålen i kroppen hanteras. Inte heller kan den avlidne

Fel! Okänt namn på

redan i livet klarlägga i ett donationskort vad som skall göras med de ädla metaller som finns i kroppen.

Det är en mycket viktig etisk aspekt hur ”restprodukter” av vår kropp hanteras. Det borde finnas ett säkerställande för den avlidne, att om önskan finns om att metallerna skall återanvändas, att det görs det på ett värdigt och effektivt sätt. Den etiska debatt som detta kan innebära kräver en tydlig informationsinsats eftersom många idag felaktigt tror att alla delar idag följer den avlidne i graven.

Begravningslagen ger i dag inte utrymme för att enskilda personer kan skriva att man efter sin död kräver att de metaller man har inopererad i kroppen går till återvinning, i stället för som nu grävas ner på någon annan plats på en kyrkogård än där stoftet grävs ner. Det finns därför skäl att intäkter från ”kroppsmetaller” skall kunna på den enskildes begäran doneras till någon hjälporganisation.

Stockholm den 28 september 2005

Jan-Evert Rådström (m)

Elizabeth Nyström (m)